

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. január 13.
Urunk megkeresztelkedése

Benned telik kedvem

A mai vasárnapon Jézus megkeresztelkedését ünnepeljük. A szentmise evangéliumában ennek rövid történetét olvassuk Szent Lukács könyvéből. Nagyon érdekes, hogy az evangélista nem magára a keresztelés cselekményére irányítja figyelmünket, hanem az azt követő mennyei szózatra, isteni kinyilatkoztatásra. Az égből a mennyei Atya hangja hallatszik, amint Jézusnak mondja: „**Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem**” (Lk 3,22). Lukács egyszerűen írja le, hogy János küldetése befejeződik, s helyette Jézus lép a nyilvánosság elé. János tudja, hogy kisebb Jézusnál, akinek megtisztító keresztsége erősebb lesz az övénél. A megkeresztelkedést követően elkezdődik az Úr nyilvános működése. A jelenetnél és a későbbiekben is látni fogjuk, hogy Jézus az Atyától kapott hatalomnál fogva cselekszik, akinek tetse és jóakarata a Fiún nyugszik.

A mai napon arra a napra is gondolunk, amikor minket megkereszteltek, s amikor Isten gyermekevé fogadott minket. Valószínűleg többségünk nem emlékezik erre a napra, hiszen egészen kis gyermekek voltunk. De az biztos, hogy nagyon jelentős volt ez a nap. Isten ekkor nekünk mondta: Te vagy az én szeretett gyermekem, benned telik kedvem. És azóta is minden nap szeretne bennünket szeretett fiainak, szeretett gyermekeinek szólítani. Szeretné, ha minden napunk úgy telne el, hogy kedvét találja bennünk, cselekedeteinkben és életünkben. Szeretné, ha napról napra növekedne bennünk a hit.

Az Egyház ősidők óta, egészen pontosan az első Pünkösöd napjától fogva

szolgáltatja ki a keresztséget, mégpedig azoknak, akik hisznek Jézus Krisztusban. A keresztség feltétele a hitvallás. Ha a keresztelendő felnőtt személy, akkor személyesen vallja meg hitét Jézus Krisztusban, ha gyermek, akkor a szülei teszik meg ezt az ő nevében. A kereszteléskor mindenki nevet kap, mert Isten mindenkit név szerint, személyesen ismer. A keresztségben kapott megszentelő kegyelem által részesülünk az isteni életben, mégpedig a szentháromságos isteni életben, ezért szolgáltatjuk ki e szentséget az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében. A megkeresztelt ember örökre Krisztushoz tartozik, Krisztussal járja az üdvösség útját, ugyanakkor az Egyháznak, és azon belül a helyi plébániai közösségnek is tagja lesz, amely közösség jó példával segíteni hivatott őt a keresztény életben való előrehaladásra és a hitben való növekedésre.

Az üdvösség útján

Megkeresztelkedésünkkel indulunk el az üdvösség útján, amelyet a vízből és Szentlélekből való újjászületés révén nyerünk el. Ezt az utat hit nélkül járni lehetetlen. A felnőttek éppen ezért saját hitvallásukat követően, a kisgyermek pedig a szülei által az ő nevükben kifejezett hitvallás után részesednek a keresztségben. E hitvallás elengedhetetlen feltétele annak, hogy az Egyház valakit részesítsen a vízzel való keresztségben.

Legyünk hálásak azért, hogy Isten gyermekeivé fogadott minket! Vigyázzunk a hit lángjára, amelyet Isten kegyelme gyújtott bennünk, s hitünkben állandóan növekedve haladjunk az üdvösség útján!

Isten gyermeke

Mennyei, Atyánk! Gyermekeiddé fogadtál minket, amikor részesültünk a keresztség szentségében. Ma az egykor tőled kapott kegyelmet szeretnénk feleleveníteni magunkban.

A keresztség a hit útján indított el minket, akár gyermekként, akár felnőttként részesedtünk abban. Az én felelősségem, hogy növekszem-e a hitben. Az én felelősségem, hogy töreksem-e a krisztusi életre és a hit útján járva közelebb kerülök-e az Atyához. Az én felelősségem, hogy hallgatok-e a Szentlélek indításaira, amelyek az üdvösség felé segítenek.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Urunk megkeresztelkedése
Iz 42,1-4. 6-7
ApCsel 10,34-38
Mt 3,13-17

Hétfő
Zsid 1,1-6
Mk 1,14-20

Kedd
Zsid 2,5-12
Mk 1,21-28

Szerda
Zsid 2,14-18
Mk 1,29-39

Csütörtök
Zsid 3,7-14
Mk 1,40-45

Péntek
Szent Margit
2Kor 10,17-11,2
Mt 25,1-13

Szombat
Zsid 4,12-16
Mk 2,13-17

Évközi 2. vasárnap
Iz 62,1-5
1Kor 12,4-11
Jn 2,1-11